

Eksempelvis kan jeg nævne, at nogle af mine klienter i tillid til reservationsbegæring indsendt i januar 1956 har købt ejendomme med privatsanering for øje. De hidtidige lejere er der skaffet andre boliger til, og den usunde bebyggelse er klar til nedrivning, men sagen er nu strandet på ubestemt tid på grund af den nævnte lovændring. Andre bygherrer har på tilsvarende måde erhvervet betydelige arealer med henblik på parcelbebyggelse, men på grund af lovændring er de økonomiske dispositioner nu kuldkastet.

Jeg skal henstille, at der ved en ændring af loven rådes bød på de urimeligheder og uretfærdigheder, som lovbestemmelsen af 2. oktober 1956 har medført.

III. De nu foreliggende ændringsforslag vil for det byggeri efter kapitel V. A., som er ved at være afsluttet, men endnu ikke

færdigprioriteret, kunne bevirke, at de forudsætninger, der har ligget til grund for byggeriet, brister. At lånegrænserne forhøjes på grund af ændringerne i vurderingsformerne, forekommer naturligt, men at nedsætte størrelsen af statslånet, beregnet i forhold til kreditforeningsbelåningen, vil bevirke nye urimeligheder for dette byggeri og indgreb i bestående rettigheder. Det tilføjes, at det er min erfaring, at kreditforeningsbelåningen ikke — i hvert fald ikke i hovedstadsområdet — er steget væsentligt og slet ikke i det omfang, der kan begrunde en lovændring som denne.

Jeg skal herom henstille, at belåningen efter kapitel V. A. fremtidig alene knyttes til kreditforeningsbelåningen som 125 pct. af det opnåede 1. prioritetslån og uden hensyn til ejendommens vurdering til ejendomsskyld eller på anden måde.

Med ærbødighed

Franklin Sørensen.